

KUZMÁNYI ISTVÁN
Magyar Kurír

A Szentatya rámutatott a sebekre, hogy végre begyógyuljanak

A JÚNIUS 1-JEI CSÍKSOMLYÓI ÉS
A MÁSNAPI BALÁZSFALVI PÁPALÁTOGATÁSRÓL
ÉS ANNAK ÜZENETÉRŐL KÉRDEZTÜK
KOCSIS FÜLÖP HAJDÚDOROGI
ÉRSEK-METROPOLITÁT.

✠ Milyen érzésekkel, gondolatokkal várta Csíksomlyón a Szentatyát?

Reggel, látva a szakadó esőt, bizony nagyon elkámpicsorodtam. Amikor a vonattal Csíkszeredába érkező, bőrig ázott Udvardy György, Székely János és Orosz Atanáz püspökök a szálláshelyünkre értek, féltem attól, hogy mi vár még ránk. Bennünket kisbuszokkal vittek fel a helyszínre, a sárban azonban elakadtunk, ezért néhány zarándok segítségével nekünk is segíteni kellett megtolni a járműveket. Bár mi fent már védett helyen voltunk, azért ott is fújt a szél, és elég hideg volt. Ráadásul az egész csíksomlyói nyereg ködbe burkolózott. Felérve mi is bekapcsolódtunk az előzetes imádságokba, és így vártuk a Szentatyát. De mindannyian úgy gondoltuk, hogy amit a Jóistentől kapunk, azt kell elfogadnunk. Hála Istennek az eső fél órával a pápa érkezése előtt elállt, és a köd is felszállt. Hadd mondjam el egy érdekes élményemet: a szentáldozás előtt a baldachin tetejéről elkezdett folyni a víz, méghozzá elég erősen. Néztem, hogy vajon honnan jöhet. Mellettem a püspökök azt mondták, hogy valószínűleg most folyik le az összegyűlt esővíz. Eszembe jutott a nemzetközi eucharisztikus kongresszus mottója: „Minden forrásom belőled fakad.”

✠ Hogyan értékeli a pápa csíksomlyói látogatását?

Nagy béke, derű és öröm uralt mindent, nemcsak a helyet, de az emberek szívét is. A pápa jelenléte, a Katolikus Egyház érzékelhetővé válása minden problémán felülemelt bennünket. Nem tudtuk, hogy a Szentatya mit fog mondani a magyaroknak, hogyan szól majd a diplomáciailag is kényes kérdésekről. Ferenc pápa végül nagyon szókimondó volt, de arról beszélt, amire szükség volt: a megbékélésről, arról, hogy ne féljünk a kockázatától. Kiderült, hogy az előzetes félelmek túlzottak voltak, a pápa jelenléte békét teremtett. Egy erőt adó, igazi katolikus élményben volt részünk.

✠ Másnap Balázsfalván is ott volt, ahol a Szentatya boldoggá avatott hét vértanú görögkatolikus püspököt. Mi volt ennek a jelentősége?

Nekünk, görögkatolikusoknak ez rendkívül fontos esemény volt. Ez az alkalom is azt bizonyította, hogy a magyar–román ellentét a Görögkatolikus Egyházban szinte teljesen megszűnt. Együtt örültünk annak, hogy a pápa boldoggá avatta vértanúinkat. Ezt hangsúlyoztam akkor is, amikor Orosz Atanáz püspök úrral együtt néhány szót válthattam a Szentatyával. Jeleztük neki, hogy mi a Magyar Görögkatolikus Egyház képviselőiben nemcsak Csíksomlyón, hanem itt is jelen vagyunk. Érdekes, hogy a boldoggá avatottak között volt olyan is, aki erős nacionalista érzésekkel élte meg a hitét, és nem feltétlenül örült a hajdúdorogi görögkatolikus püspökség létrejöttének. De ezek az ellentétek már a börtönben oldódtak, és ma elmondhatjuk, hogy mindez már a múlté. Nekünk már nem az ő egykori sajátos értelmezéseikkel kell foglalkoznunk, már csak azért sem, mert az életszentség nem azt jelenti, hogy valakinek mindenben igaza van.

✠ Ezek szerint a pápa jelenléte gyógyító erővel hatott?

Nagyon sok sebből vérzik a Görögkatolikus Egyház azokon a területeken, ahol a kommunizmus volt az uralkodó ideológia. Az írmagját sem akarták meghagyni a szlovák, a bolgár, a román és az ukrán görögkatolikus egyházaknak; a kommunista diktatúra idején csak Magyarországon létezhetett. Ez idő alatt sok vértanú született a mennyországba. Az a pillanat, amikor oltárra emeljük ezeket a sokat szenvedett embereket, Egyházunk megdicsőülését is jelenti. Krisztus kitart azok mellett, akik kitartanak mellette, Krisztus Egyháza – így a Görögkatolikus Egyház is – ugyanis legyőzhetetlen. Az Úristen a múlt fájdalmait, sérelmeit áldássá formálta.

✠ Eljutott a magyar és a román Görögkatolikus Egyház arra a pontra, hogy őszinte testvéri kapcsolatot tud ápolni?

Már Keresztes Szilárd püspök úr idejétől elindult ez a folyamat. A Magyar Görögkatolikus Egyház nagyon sokat segített a határon túli görögkatolikus egyházak megerősödésében. Ez az esemény inkább arra mutatott rá, hogy Isten elégtételt ad azoknak, akik kitartanak mellette. Ne feledjük, hogy egyik-másik most boldoggá avatott vértanú kálváriája nagyon hosszú és fájdalmas volt. Megalázták, meggyötörték, megverték, kiéheztették és megölték, majd valahol elföldelték őket, most pedig az ő tanúságtételükre csodálkozik rá az Egyház. Krisztus megdicsőíti azokat, akik hűségesek hozzá.

✠ Milyen gondolatokat hozott magával a pápa erdélyi látogatásáról?

Ferenc pápát nem kedveli mindenki. Most azonban fel kell ébrednünk, és észre kell vennünk, hogy a csíksomlyói látogatáshoz az ő radikális hozzáállása is kellett. Most is akadt olyan, aki nem akarta, hogy eljöjjön, ám ő nem hallgatott ezekre a hangokra. Higgyük el, hogy Krisztus Egyháza jó kezekben van. Ahogyan bennünket, magyarokat megerősített a jelenléte, Balázsfalván a görögkatolikus hívek kaptak tőle biztatást. Ferenc pápa mindenütt igyekszik feloldani az ellentéteket. Látjuk ezt abban is, hogy keresi a kapcsolatot az ortodox egyházakkal is. Romániában súlyos ellentétek vannak az ortodoxok és a görögkatolikusok között, de biztos vagyok abban, hogy ez a látogatás segítheti a konfliktusok megszüntetését.

A Katolikus Egyház hite át-sugárzik minden nehézségen. Nem szabad, hogy megütözzünk a bajokon és a sebeken, hiszen Krisztus Urunk teste is tele volt sebekkel. Ettől a titokzatos test sem lehet mentes. Ferenc pápa nem elfedi, hanem felfedi ezeket a sebeket – engedi, hogy lássuk mindezt azért, hogy végre begyógyuljanak.

